

Књига пророка Данила — Шездесет седам

Пророчки увиди: ислам, 11. септембар 2001, и Дан источног ветра

Jeff Pippenger

2024-01-31

Ислам трећег тешко дошао је у пророчку историју 11. септембра 2001. године, и одмах је био обуздан. У то време позни дажд је почео да пада, али је био „одмерен“.

С мером, кад она пусти изданаке, препираћеш се с њом; Он задржава свој жестоки ветар у дан источног ветра. Стога ће се овим очистити безакоње Јаковљево; и ово је сав плод уклањања његовог греха: кад све камење жртвеника учини као кречне каменове разбијене у комаде, гајеви и ликови неће опстати. Ипак ће утврђени град опустети, и насеље ће бити остављено и напуштено као пустиња: онде ће теле пасти, онде ће лежати и брстити његове гране. Кад се његове гране осуше, биће одломљене; жене долазе и пале их; јер је то народ без разума: зато му се неће смиловати Онај који га је створио, и неће му показати милост Онај који га је створио. И десиће се у тај дан да ће Господ отрести плодове од речног тока па до потока египатског, и ви ћете бити сабрани један по један, о синови Израилеви. И десиће се у тај дан да ће затрубити велика труба, и доћи ће они који беху на прагу пропасти у земљи асирској, и изгнаници у земљи египатској, и поклониће се Господу на светој гори у Јерусалиму. Исаија 27:6–13.

„Дан источног ветра“ означава долазак позног дажда, а такође и ислам трећег тешко. Он такође означава почетак историје у којој се „очишћује безакоње Јаковљево“. Дан источног ветра наступио је 11. септембра 2001. године, и у том тренутку отпочео је суд живима. Суд живима јесте завршно дело трећег анђела, и управо ту је започело уклањање греха сто четрдесет и четири хиљаде. То је оно што Исаија има на уму када је написао: „Овим.“

Речи које претходе речима: „Овим“, гласе: „Мером кад је пустиш, расправљаћеш с њом; он задржава свој љути ветар у дан источног ветра.“ „Овим“ поистовећује одређене истине испитивања које чисте грех од оних који су представљени као Јаков. Те истине обухватају догађај (9/11), који означава долазак позног дажда. Те истине обухватају одређење позног дажда као „поруке“, а „порука“ је ислам. То укључује истину да је „источни ветар“ ислам трећег Тешко, и укључује пророчку одлику потоњег уздржавања ислама (задржава).

Само искушавање представљено је „расправом“, која је отпочела 11. септембра 2001. године. Јеремија је, када је представљао прво разочарање, био посаветован да се „врати“ к Богу и одвоји драгоцено од ништавног. „Плод“ поруке о испитивању производи две класе богослужитеља.

Суд над безумнима представљен је овако: „када учини све камење олтара као кречњачко камење разбијено у комаде, гајеви и ликови неће опстати.“ Исаија се позива на објаву против оних који извршу ствари наглавачке у двадесет осмој и двадесет деветој глави. То су они који не могу разумети запечаћену књигу. Дело (плод) безбожних треба сматрати

грнчарском глином.

Зато, ево, ја ћу опет учинити чудесно дело међу овим народом, чудесно дело и дивоту; јер ће пропасти мудрост његових мудраца, и разум разборитих његових биће сакривен. Тешко онима који дубоко крију свој наум од Господа, и чија су дела у тами, и говоре: Ко нас види? и ко нас познаје? Заиста, ваше извртање ствари сматраће се као грнчарска глина; јер хоће ли дело рећи ономе који га је начинио: Није ме начинио? или ће уобличено рећи ономе који га је уобличио: Он нема разума? Исаија 29:14–16.

Дело безбожника биће као грнчарска глина, а у двадесет седмом поглављу његово дело је приказано на сличан начин, као кречни каменови који се разбијају. Креч или грнчарска глина лако се сатиру у прах, а симбол дела којим се „све камење олтара претвара у кречне каменове који се разбијају“, и које обухвата рушење „лугова и ликова“, тако да „неће више стајати“, јесте дело представљено реформом цара Јосије. У последњем пробуђењу и реформацији, представљеним реформом Јосијином, адвентистичка корпоративна структура биће опустошена, јер „утврђени град биће пуст, и насеље остављено, и препуштено као пустиња“. Сва њихова дела, то јест хиљаде цркава, школа, колеџа, универзитета, болница и пословних зграда широм света, биће пророчки сатрвена у безвредни прах.

I članstvo će takođe biti opustošeno, jer će oni „ljudi bez razuma“ biti kao „suve“ „grane“ koje će „biti odlomljene“ „i bačene u oganj“, jer „onaj koji ih je stvorio neće im se smilovati, i onaj koji ih je saznao neće im pokazati milost“.

Када се раздвајање које се остварује поруком кушње доврши, други глас из осамнаесте главе Откривења позива друго Божје стадо да изађе из Вавилона, јер ће се у тај дан „збити“ „да ће се затрубити у велику трубу, и доћи ће они који беху готови да погину у земљи асирској, и прогнаници у земљи египатској, и поклонили се Господу на светој гори у Јерусалиму.“

Одломак (Исаија двадесет седам, стихови осам до тринаест) који разматрамо, означава пророчку историју која је започела 11. септембра 2001. године и приказује кушање и очишћење оних који ће на крају позвати друго Божје стадо из Вавилона. Уводни стихови истог поглавља означавају песму коју треба певати током управо те историје.

У тај дан певајте о њој: виноград црвенога вина. Ја, Господ, чувам га; свакога часа заливаћу га; да га ко не оштети, чуваћу га ноћу и дању. Гнева нема у мени: ко ће ми у боју поставити трње и чкаљ? Проћи ћу кроз њих, спалићу их заједно. Или нека се ухвати за моју силу, да учини мир са мнош; и учиниће мир са мнош. Учиниће да они који су од Јакова пусте корен; Израил ће процветати и пупити, и испуниће лице света плодом. Је ли га ударио као што је ударио оне који су њега ударали? или је убијен као што су побијени они које је он побио? Исаија 27:2–7.

Песма о винограду јесте песма која најпре Божји народ препознаје као виноград који је Он љубио и о коме се старао. Затим износи обећање прихватања за свакога ко би пожелео да се ухвати за Христову праведност. Потом указује на обећање изливања Светога Духа, представљено двама фазама кише. Прва фаза кише оживљава цветове и пуполке, а друга фаза испуњава земљу плодом.

Песма о винограду јесте песма која означава временски период када Бог пролази поред некадашњег изабраног народа, док ступа у завет са новим изабраним народом. Осми стих и надаље једноставно понављају и проширују уводне стихове поглавља. Први стих поглавља означава исти догађај који је у осмом стиху означен као „дан источног ветра“.

У тај дан Господ ће својим љутим и великим и силним мачем казнити левијатана, брзу змију, и левијатана, кривудава змију; и убиће аждају што је у мору. Исаија 27:1.

Аждаја је Сатана, али у секундарном смислу то је био пагански Рим.

„Тако, док змај, пре свега, представља Сатану, он је, у споредном смислу, симбол паганског Рима.“ Велика борба, 439.

Десет царева паганског Рима, у седмом поглављу Данила, и у дванаестом поглављу Откривења, представљају десет царева из Откривења седамнаест — у последњим данима.

„Краљеви и владари и намесници ставили су на себе жиг антихриста и представљени су као аждаја која полази да зарати са светима — са онима који држе заповести Божје и имају веру Исусову.“ Testimonies to Ministers, 38.

Први стих Исаије 27 означава почетак суда над аждајом, који је започео у дан источног ветра, 11. септембра 2001. године. Суд над царевима земаљским и њиховим глобалистичким трговачким партнерима извршава се када финансијска структура земље буде уништена „источним ветром“, усред „мора“.

Јер, гле, цареви се сабраше, прођоше заједно. Видеше то, и зачудише се; сметоше се, и нагло побегоше. Тамо их обузе страх, и болови, као у жене која рађа. Ти разбијаш тарсиске лађе источним ветром. Псалми 48:4–7.

Исаија, двадесет седмо поглавље, стихови један до седам, понавља се и даље разрађује у стиховима осам до тринаест. Ту се указује да ће се у „дан источног ветра“ цареви и трговци земаљски суочити са страхом, и да се њихов страх од те тачке па надаље кроз историју појачава. Тај страх указује на нелогична и исхитрена кретања прогресивних глобалиста планете Земље још од 11. септембра 2001. године, док они своју агенду гурају даље и све агресивније, више него што би се логично могло очекивати. Сатана, и његови представници, јер трговци и цареви земаљски (глобалисти), као симболи аждаје, знају да им је време кратко.

Зато се веселите, небеса, и ви који пребивате у њима. Тешко онима који живе на земљи и на мору! јер ђаво сиђе к вама с великим гневом, знајући да има још мало времена. Откривење 12:12.

Дан источног ветра, који је проузроковао економску кризу 2001. године, а која се само погоршавала, без обзира на то шта глобалистички медији покушавају да тврде, јесте питање које стоји пред светом у тренутку када аждаја зна да јој је време кратко. Тада она појачава своје покрете ради успостављања контроле над целом земљом, и то чини када се „Тешко“ (треће Тешко) обрушава на „оне који живе на земљи и мору.“

Dolazak islama trećeg Jaoa (istočnog vetra), 11. septembra 2001. godine, proizveo je ekonomsku katastrofu koja je primorala globaliste da ubrzaju svoje napore da nametnu jednu svetsku vladu planeti Zemlji. Ipak, islam nastavlja da ispunjava svoju ulogu. Možda se najozbiljnije otkrivenje islama kao simbola biblijskog proročanstva nalazi u prvom upućivanju na islam.

И анђео Господњи јој рече: Ево, трудна си, и родићеш сина, и надени му име Исмаило; јер је Господ чуо невољу твоју. А он ће бити дивљи човек; рука ће његова бити против свакога, и рука свакога против њега; и живеће пред лицем све браће своје. 1. Мојсијева 16:11, 12.

Реч Божја никада не изневерава. Како ислам наставља да рађа бол као жена у порођајним мукама, неки, који би чак и могли прихватити да је ислам означен у библијском пророчанству, још увек нису обухватили умом очигледну чињеницу у ова два стиха. Неки би могли разумети да је управо ислам тај који доводи сваког човека на планети земљи заједно да би се супротставио заједничком непријатељу, и то је, наравно, тачно. Ипак, последња фраза у стиху представља озбиљнију истину. Свет је био потресен 11. септембра 2001, а недавно је поново потресен овогодишњим нападом Хамаса 7. октобра на Израел. Али нико није вољан да увиди да је дух ратовања и изненадног уништења „пред лицем свих“ Исмаилових браће.

Каква ће се врста разарања извршити када дође до изненадног напада који изврше такве исламске нације као што су Саудијска Арабија, Уједињени Арапски Емирати, Катар, Кувајт, Брунеј и Бахреин? Дух Исмаила је у „свој његовој браћи“, а ратовање које је до сада проистекло из трећег Тешко из земаља као што су Авганистан или Ирак, биће сасвим друкчије када се пророштво о Исмаилу у потпуности испуни. Колико нуклеарних бомби има Пакистан?

Proročko obeležje islamskog ratovanja, kako je pokazano u prvom i drugom islamskom Jadu, jesu iznenadni, prepadni napadi. Ima li u bogatim islamskim nacijama dovoljno finansijskih sredstava da se potajno obezbedi ili proizvede naoružanje koje bi bilo sofisticiranije i smrtonosnije od mlaznih aviona natovarenih gorivom, automobilskih bombi, zapaljenih guma, silovanja i noževa? Treba li verovati Božjoj Reči?

Сви драгуљи из Милеровог сна постају истине провере у последњим данима, макар ни због чега другог до због стварности да су те истине биле одбачене и да пророштво указује да ће бити обновљене. Али неки од тих драгуља, као што су Христово дело у небеској светињи и ислам трећег Тешко, указују на предсказања која се испуњавају тек у самим последњим данима. Једно представља Христово дело у Светињи над светињама, свакако садашњу истину провере, а друго указује на вест Поноћног поклича, која је опет садашња истина провере.

Нит која повезује милеритски покрет и време краја 1989. године, које заузврат уводи покрет сто четрдесет и четири хиљаде, јесте „седам времена“, што је било Милеров први драгуљ и прво што је било одбачено када је адвентизам напустио старе стазе. Сто двадесет и шест година, од побуне 1863. године до времена краја 1989. године, представља „седам времена“.

Две хиљаде пет стотина и двадесет било је подељено на два раздобља од хиљаду двеста шездесет, а десетина или десетак од хиљаду двеста шездесет јесте сто двадесет и шест. Камен који зидари одбацише толико је дугачак да повезује први и последњи покрет тројице анђела. Чинећи то, он показује да је истина о „седам времена“ такође садашња истина кушања, и да је то истина која више није само камен темељац, него глава од угла.

Сада ћемо оставити по страни наше разматрање о порасту знања у милеритском покрету, представљеном визијом реке Улај у књизи пророка Данила, и усмерити пажњу на визију реке Хидекел, која представља пораст знања у покрету сто четрдесет и четири хиљаде.

Затим ћемо започети разматрање четири генерације адвентизма које обухватају сто двадесет и шест година, од 1863. до 1989. године.

Тај проучавање започећемо у следећем чланку.

И догоди се шесте године, шестог месеца, петог дана у месецу, док сеђах у својој кући, а старешине Јудине сеђаху преда мном, да ме тамо обузе рука Господа Господа. И погледах, и гле, обличје као изглед огња: од изгледа његових бедара наниже — огањ, а од његових бедара навише — као изглед светлости, као боја ћилибара. И пружи обличје руке, и узе ме за прамен косе на мојој глави; и дух ме подиже између земље и неба, и донесе ме у виђењима Божјим у Јерусалим, до врата унутрашњих двери које гледају ка северу, где беше седиште лика ревности, који изазива на ревност. И гле, слава Бога Израилјева беше тамо, према виђењу које видех у равници. Тада ми рече: Сине човечји, подигни сада очи своје према северу. И подигох очи своје према северу, и гле, северно код врата жртвеника беше овај лик ревности на улазу. И рече ми још: Сине човечји, видиш ли шта чине? велике гадости које дом Израилев чини овде, да се удаљим од светиње своје? Али окрени се још једном, и видећеш веће гадости. И доведе ме до врата трема; и кад погледах, гле, рупа у зиду.

Тада ми рече: Сине човечји, прокопај сада зид; и кад прокопах зид, гле, врата. И рече ми: Уђи и види опаке гадости које овде чине. Тако уђох и видех; и гле, свакакве облике гмизаваца и мрских звери, и све идоле дома Израилјева, насликане по зиду унаоколо. И пред њима стајаху седамдесет људи од старешина дома Израилјева, а усред њих стајаше Јазанија, син Сафанов, сваки са кадионицом својом у руци; и густ облак кадионичног дима уздизаше се. Тада ми рече: Сине човечји, јеси ли видео шта чине старешине дома Израилјева у тами, сваки у одајама својих слика? Јер говоре: Господ нас не види; Господ је оставио земљу. И још ми рече: Окрени се опет, па ћеш видети још веће гадости које чине. Тада ме доведе до врата капије дома Господњег која гледа на север; и, гле, онде сеђаху жене и оплакиваху Тамуза. И рече ми: Јеси ли видео ово, сине човечји? Окрени се опет, па ћеш видети још веће гадости него ове. И уведе ме у унутрашњи трем дома Господњег; и, гле, код врата храма Господњег, између трема и жртвеника, беше око двадесет и пет људи, с леђима окренутим храму Господњем, а лицима својим према истоку; и клањаху се сунцу према истоку. Тада ми рече: Јеси ли видео ово, сине човечји? Зар је мала ствар дому Јудину што чине гадости које овде чине? Јер су земљу напунили насиљем, и опет се вратили да ме гневe; и, гле, приносе грану носу своме. Зато ћу и ја

поступити у гневу: око моје неће поштедети, нити ћу се смиловати; и ако завапе на моје уши гласом великим, ипак их нећу услишити. Језекиљ 8:1–18.